

Qutri – the Diagonal as Bridge

Bij de voorbereiding van het project ontdekte ik een plattegrond van de Mschatta, een Umayyadisch woestijnkasteel uit de 8ste eeuw uit Jordanië.

Onderzoek en bestudering van deze plattegrond maakte duidelijk dat dit paleis met behulp van twee elkaar kruisende diagonalen werd geconstrueerd.

Een jaar later op 11 september 2008 begon ik aan de voet van de ontzagwekkende facade van de Mschatta mijn werk op te bouwen, het thema was: de diagonale als brug.

In oktober 2007 tijdens de voorbereidingsperiode bracht ik een bezoek aan Iran.

Ik nam een herinnering mee: een faiencemozaïek uit de Vrijdagsmoskee in Isfahan.

Deze keramische wandtegel fascineert door zijn eenvoudige verschijningsvorm, waar zich echter een complexe geometrische constructie achter verbergt. Onregelmatige vierhoeken, waarvan de vlakken gevuld zijn met letters in Kufi-schrift ordenen zich rond een roterend centraal vierkant. Dit vierkant werd reeds in de 13e eeuw van de astronoom en dichter Omar Khayyam geometrisch geconstrueerd. Vele andere constructies volgden in de loop der eeuwen.

Het vierkant waarbij wederom de diagonale een essentiële rol speelt inspireerde mij bij het ontwerpen van het patroon voor de Mschatta-zaal.

Ik heb een constructie ontwikkeld waarbij de kruising van de diagonalen met de zijden van het binnenste vierkant van de oorspronkelijke cirkel nieuwe centra creëren. Zij vormen het rotatiepunt van vier vierkanten op de diagonaallijnen. Door meervoudige herhaling van dit proces in verticale en horizontale richting en de hieruit voortkomende lineaire verbindingen verliest de oorspronkelijke cirkel zijn statische dominantie. Een dynamisch geometrisch veld ontstaat, waarbij de ruiten die door spiegeling in het naburige veld ontstaan, schijnbewegingen oproepen die het gehele ornament doortrekken.

Aus einem Interview mit ****Dr. Claus Peter Haase****

Direkteur van het Museum voor Islamische Kunst

Berlijn im September 2008 anlässlich der Ausstellung "Sammlung Weltensand"

"Als Leiter des Museums für Islamische Kunst kommt uns die Kunst von Elvira Wersche geradezu entgegen. Es ist ein Brückenkopf in Europa für diese Zauberkonstruktionen in Geometrie und mathematischen Formen, die im arabischen Orient so beliebt sind.

Die Überraschung ist, dass eine Niederländerin sich in den Geist der Konstruktionsweise arabisch-islamischer Ornamentik eindenken kann, sie aber künstlerisch zum Wirken bringt. Also nicht jetzt nur berechnet und auf dem Schreibtisch entstehen lässt, sondern es künstlerisch frei aus sich herausfließen lässt.

Die Spannung des Vergänglichen liegt leider auch auf Museumsobjekten, wie wir alle wissen. Wir restaurieren mit allen Kräften dagegen an, aber für die Ewigkeit ist das nicht. Umso deutlicher wird eines der Prinzipien der islamischen Weltansicht, dass die Vergänglichkeit uns ständig vor Augen sein muß, dass wir ständig daran denken müssen : die Dinge sind im Fluß, im Fluß des Sandes, im Fluß des Wassers.

Alles ist doch eigentlich nur für den Moment geschaffen."

www.weltensand.com